

LAERE, Stefaan A. de, kloosternaam: **Matthaeus** (Roeselare 5 november 1910 – Gent 7 mei 1973).

Was als leerling van het **Klein Seminarie van Roeselare** (1923-1930) actief in de Vlaamse studentenbond die aangesloten was bij het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond**. De Laere maakte er het beginnende repressief optreden van de collegeoverheid mee. Na zijn humaniora verkoos hij, onder invloed van pater **Jules Callewaert**, dominicaan te worden in plaats van te studeren aan het bisdom Brugge. In 1931 werd hij geprofest en in 1936 tot priester gewijd. Na het beëindigen van zijn studies publiceerde hij vele godsdienstige, en in mindere mate historische, brochures en artikelen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog sloot De Laere zich uit **Dietse** overtuiging aan bij **Nederland Eén!**. Niettegenstaande het feit dat hij tijdens de oorlog

door de Duitsers tweemaal gevangen werd genomen, belandde hij na de bevrijding opnieuw in de gevangenis. De volgende jaren kwam De Laere op tegen het onrecht dat volgens hem de door de repressie getroffen en was aangedaan. Na de oorlog steunde hij volop de Europese eenmakingsgedachte. Hij was onder meer medestichter van de Europese studie- en contactweken en van het Europahuis te Gent, waar hij als moderator actief was. Zijn inbreng was erop gericht de plaats van Vlaanderen binnen een federaal Europa te verzekeren. De Laere zetelde ook in de raad van deelgenoten van het **Algemeen Nederlands Zangverbond** en van het **Verbond der Vlaamse Oud-strijders**.

LITERATUUR: *De Standaard* (11 mei 1973); – ‘Zo herdacht senator Hector De Bruyne onze goede vriend pater De Laere, in *Europa één: federaal*, jg. 14, nr. 3 (1 maart 1974), p. 2.

FILIP BOUDREZ